

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cluj
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

1

Banca Națională a României finanțatoare a organizațiilor evreiești și a Israelului(!)¹

Cornel-Dan NICULAE

Banca Națională a României finanțatoare a organizațiilor evreiești și a Israelului(!)
– de pe bursa neagră a informațiilor –

Planul asupra României a început în iunie 1991, când în parlamentul israelian (în *Knesset*) s-a propus afacerea de a se cere României câte 50.000 de dolari despăgubiri pentru „400.000 de evrei omorâți de către România“ (închipuiți, cifră nedocumentată).

¹ Articol apărut în **Incorect Politic**, August 28, 2022

Informația parvine de la profesorul universitar istoric Petre Țurlea (un bun prieten și colaborator al regretatului istoric Gheorghe Buzatu), care la acea dată era deputat român:

„Curând s-a văzut și cauza inventării antisemitismului în România și a cererii imperative a recunoașterii unui Holocaust în România; era una pecuniară: în vara lui 1991, în Knessetul Israelian un deputat a cerut să se impună României plata a câte 50.000 dolari pentru fiecare din cei 400.000 evrei presupuși a fi fost omorâți de către Statul Român... Din acel moment o întregă campanie s-a dus pentru a implanta în conștiința lumii și a românilor ideea participării la Holocaust“*. Iar 50.000 dolari x 400.000 = 20 miliarde de dolari de plătit de România, după ce și de la Germania postbelică au obținut, cu începere din 1952, peste 80 de miliarde de dolari.

[* Petre Țurlea, „Români și evrei în secolul XX“, volumul 3, pag.442; Petre Țurlea, „Din culisele parlamentului“, vol.1 (1990-1992), pag.89; Petre Țurlea în revista „România Mare“, mai multe articole.]

Imediat și *The New York Times*, publicația de influență globală deținută în SUA de un bogat clan evreiesc sionist, susținea la 1 iulie 1991 pretențiile rabinului din România, Moses Rosen: „Numărul morților [evrei în România la război] a ajuns la 400.000, despre care noi nu am putut vorbi până acum decât în străinătate sau aici numai între noi“.

În afacerea asta au fost activate, ca o presiune asupra statului român, și organizațiile rromilor (țiganilor), cu promisiunea de a fi părtașe la „despăgubiri“.

Totul a fost ținut departe de public, dar cine s-a uitat la OTV în 2005 (când se finaliza Raportul „Comisiei Holocaustului“ la Cotroceni) a văzut în direct o ceartă țigănească pe „banii de Holocaust“ (ce urmau să fie luați de la statul român), între „împăratul Iulian“ și „regele Cioabă“ al rromilor, în care Florin Cioabă susținea că „organizațiile rromilor“ (nu zicea de rromi individual) vor primi despăgubiri:

„Din anul 2000 statul evreu a cerut despăgubiri de la toate statele europene pentru persecutarea evreilor. Vedeți că acum plătește Elveția, va plăti și Cehia și va plăti și SUA ...căci motoarele de pe tancurile germane proveneau de la General Motors ...Noi romii am avut și noi reprezentantul nostru în Comisia care a fost pentru Holocaust, pe Vasile Ionescu, care s-a întrunit mai ales în anul 2004, cu aprobarea domnului președinte Ion Iliescu... Președintele Băsescu a recunoscut vinovăția României de participare a României la Holocaust, ați văzut că a și plâns după ce s-a dus în America și a văzut [la muzeu – n.n.] Holocaustul care a fost... Organizațiile rromilor se ocupă din 1999 să ceară despăgubiri României... “. Cioabă a mai spus că negociază cu guvernul României, căci „dacă s-a stabilit că a fost Holocaust să discutăm și să ajungem la o înțelegere...“, fără proces (emisiunea OTV „Dan Diaconescu în direct“ din 24.03.2005: „Război pe aurul țiganilor între împărat și rege“; de asemenea și emisiunea cu același nume și cu titlul „Împăratul Iulian împotriva regelui Mihai“, din 30.03.2005, cu Iulian Rădulescu, lider rrom, și deputatul Nicolae Păun, președinte al Partidei Rromilor).

Iar România, după modelul celorlalte state puse la plată după 1990, trebuie să fi plătit tot prin Banca Națională, ca atunci când, în 1995, la 50 de ani după război, Congresul Mondial Evreiesc denunța ceea ce numea „colaborarea secretă dintre naziști și marile bănci din Elveția“, unde ar fi fost adăpostite fără urmă „averile colo-

sale confiscate de cel de-al treilea Reich (Germania nazistă) de la evreii prizoniți din întreaga Europă“. Fără a se proba aceste acuze, în 1997 Elveția și-a „reevaluat“ (micșorat) rezervele de aur și a creat un „Fond Elvețian pentru Solidaritate“ de peste 4,7 miliarde de dolari „pentru ajutorarea victimelor Holocaustului“, dați de Banca Națională a Elveției unor organizații evreiești (v. „Precedentul elvețian“ în lucrarea „Ofensiva iudaismului asupra României“).

În privința plăților făcute de România, dl. colonel (r) SRI Vasile Zărnescu a spus-o clar: România a transferat „Israelului ca **despăgubiri de holocaust**“ miliarde de euro, iar „Banii au fost împrumutați de România, sub pretextul crizei economice din 2008, căci **deși președintele Traian Băsescu declarase că România nu are nevoie de un nou împrumut internațional de valută, totuși, în 2009, s-a răzgândit brusc și a aranjat, repezitor, un uriaș, împrumut, de 20 de miliarde de euro, de la F.M.I. și Banca Mondială...** Ca să vezi «coincidență»: Băsescu a cerut un împrumut egal cu «despăgubirea de Holocaust» pretinsă de escrocul șef-rabin Moses Rosen!“ (V. Zărnescu, „Unde sunt cele 20 de miliarde de euro împrumutate de tandemul Băsescu-Boc?!“, în *Justițiarul* din 10 noiembrie 2018).

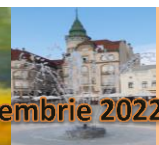
Preponderent, împrumutul de miliarde de euro **nu a intrat la bugetul de stat sau în economie, ci s-a dus ca „rezervă“ la Banca Națională. Astfel**, din 12 miliarde euro primite de România până în mai 2010, au mers la BNR „pentru consolidarea rezervei“ 7,1 miliarde euro, ceea ce s-a întâmplat în continuare, cu toți banii, dar și acum economia națională plătește împrumutul din 2009, care românii nu le-a folosit, fiind mai degrabă încă o formă de înrobire, un fel de „taxă de goim“ (de fraier), prin scoaterea de bani din țară ca „ramburs“ la inutilul împrumut.

Oricum, BNR nu ține în România nici „rezervele“ de aur nici cele valutare ale românii, ci în state puternic filo-sioniste, precum Marea Britanie, la Banca Angliei, dar împovărează România pentru creșterea acestora, pentru care cetățenii români sunt taxați și impozitați la sânge.

Iar activitatea BNR și cheltuielile angajate de președintele ei, Mugur Isărescu, sunt total necunoscute public și au fost de fapt exceptate controlului Curții de Conturi, fiind chiar secretizate (deși BNR este teoretic sub puterea Parlamentului, ca și SRI-ul, și își face un audit intern, dar foarte vag și general), **ceea ce face ca Banca Națională să finanțeze și să sponsorizeze în secret o grămadă de organizații, mai ales de tip masonic (precum Marea Lojă Națională din România), dar și cu caracter etnic.**

Pentru organizațiile rrome se estimase în 2005 un quantum al pretențiilor, de către liderul rrom Iulian Rădulescu, la despăgubiri „de holocaust“ de 1,1 miliarde euro. Nu se știe când și cum au primit acești bani sau dacă „organizațiile rromilor“ au fost „corecte“ ori darnice și cu rromii de rând, după aceea.

Pretențiile organizațiilor evreiești și ale Israelului au fost cu mult mai mari decât banii pentru țigani, dar totul a fost secretizat, ca procedură legală, ceea ce Constituția României permite atunci când este vorba de siguranță națională (până și o HG de atribuire a unei clădiri către SRI – clădirea „IPIU“ – au încadrat-o astfel, iar hotărârea nu a fost publicată în Monitorul Oficial – fiind acționar al București-Turism SA eu m-am judecat în contencios administrativ împotriva transferului

acestei clădiri fără o justă despăgubire, ceea ce a fost unul din motivele pentru care am avut prima mea discuție cu SRI-ul).

Despre practica secretului privind cheltuielile și „sponsorizările“ realizate de Banca Națională, dl. Valerian Stan, fost șef al Corpului de Control al guvernului, relatează:

„În urmă cu mai mult timp am cerut conducerii BNR informații despre sponsorizările pe care le-a acordat, din bani publici, deci și din banii mei, în anii de după 1989... Refuzul a fost și de data asta categoric. M-am adresat justiției. Ambele acțiuni au fost respinse sub motiv că BNR n-ar face parte din categoria instituțiilor cărora le este aplicabilă Legea accesului la informațiile publice, întrucât «nu utilizează resurse financiare publice». Deși, repet, prin lege, capitalul BNR «aparține în întregime statului»... Ca să apere refuzul abuziv al BNR, completul Curții de Apel București (preș. Simona Marcu) a motivat că datele despre sponsorizările făcute de BNR ar face parte dintre acelea care «dacă ar fi făcute publice, ar fi de natură să pună în pericol obiectivul fundamental și întreaga activitate a acestui organism și, pe cale de consecință, ordinea publică și chiar siguranța națională».“ (*BNR: un stat în stat*, în *New York Magazin* din 4 octombrie 2004).

Așa că Banca Națională este cel mai bun canal, secret, de plăți de acest fel, și tot prin băncile lor naționale au plătit și alte state europene organizațiile evreiești și Israelul.

Abia în 2021 a apărut *Decizia nr. 6344 din 26 noiembrie 2020, a Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, care stipula că și Banca Națională a României poate fi controlată de Curtea de Conturi, conform Legii nr. 94/1992, dar tot nu s-a auzit de vreun control adevărat asupra BNR, căci Isărescu s-a opus mereu și nimeni nu vrea să îl supere.*

În plus, agenții israelieni și-au făcut din timp intrarea la conducerea statului român și a BNR. La începutul lui august 2006, cotidianul israelian Haaretz arăta că, în România, „oamenii de afaceri din Israel au înțeles că fotbalul este un bun mijloc de a-și promova afacerile“ și, de aceea, „ei investesc mulți bani [în acesta] și primesc în schimb acces spre coridoarele puterii“. Un caz era israelianul Liviu Bibi Galan, implicat în anii '90 financiar la echipa „bancherilor“ FC Național, cunoscută și ca Progresul București sau BNR București (fiind susținută în principal de Banca Națională a României). Unul din primele contacte ale lui Liviu Galan la Mugur Isărescu, șeful Băncii Naționale, a fost profesorul Bari Ioan, șef al catedrei de Relații Internaționale și coleg cu Mugur Isărescu la ASE (Isărescu fiind în fruntea consiliului Academiei economice). Bari Ioan avea și el o firmă de construcții în Israel, care ducea, de fapt, muncitori români pentru evrei, iar „israelienii Mossadului“ care au preluat de la statul român hotelul București (Raddison de mai târziu, lanț hotelier pe care l-am susținut ca operator în contra operării israelienilor), l-au pus în 2002 șef al companiei. (Când mai fusese numit șef al Hotelului București în 1998, când acesta era încă al statului român iar premier era bunul său prieten și coleg Radu Vasile, Bari Ioan sponsoriza de la acest hotel echipa FC Național, tutelată de BNR și de israelianul Bibi Galan.)

Alt intermediar între israelian și Isărescu a fost chiar Radu Vasile, și el profesor la ASE, ca și Bari Ioan, dar și premier, fiind cel mai important pion al lui Liviu Galan, care l-a dus ca premier în Israel cu diverse interese politico-economice,

iar Radu Vasile a dat și ordonanța de guvern 105 din 1999, cu indemnizațiile de Holocaust (de „persecuție etnică“) plătite de atunci din partea statului român pentru evreii care ar fi suferit în România din 6 septembrie 1940 până în 1945 (mai toți evreii până la urmă, practic), alți bani decât cei pentru organizațiile evreiești (a se vedea articolul «De la „pogrom“ la actuala „pensie de Holocaust“» în Certitudinea nr.91 și pe publicațiile on-line). Radu Vasile și Mugur Isărescu se regăseau și în interiorul aceleiași loji masonice din București.

*

Iar „pensiile de holocaust“ sunt alți bani decât cei mulți, ce s-au dat pentru organizațiile evreiești via BNR, aceste rente / pensii / indemnizații venind direct de la bugetul României, de la guvern. Din 2023, alți noi „15 mii de supraviețuitori evrei ai Holocaustului (prin urmașii lor) vor primi rente lunare de până la 745 de dolari (pe lună) de la statul român“ tocmai în Israel, anunța în 2 mai 2022 cotidianul israelian Haaretz, urmare legislației adoptate în România, prin care se dau indemnizații lunare și urmașilor evreilor de la „holocaust“, și a unei înțelegeri inter-guvernamentale româno-evreiești ca Israelul să întocmească lista beneficiarilor, fără a se mai verifica dacă au suferit ei sau înaintașii lor vreun prejudiciu sau vreo persecuție din partea României.

Tot atunci reprezentanților guvernului Ciucă deplasați în Israel – Alexandru Muraru și Irina Solomon, președinta evreică a „Comitetului pentru Implementarea Strategiei Naționale de Combatere a Antisemitismului, Rasismului și Xenofobiei“, comitet condus de secretariatul guvernului Ciucă – li s-a cerut de către Efraim Zuroff, șeful Centrului Simon Wiesenthal, stâlp al „industrii Holocaustului“, reîn-culparea dlui colonel Vasile Zărnescu, ca și dlui profesor Ion Coja pentru... „antisemitism“ și negaționism („Khazarii despre românii care își apără poporul: Faptele lor trebuiesc pedepsite aspru“).